

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

KŽ-172/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Nives Nikolac kao predsjednice vijeća, Branka Ivića i Dijane Jakoliš kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ivane Šimac kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Senada Avdića, zbog kaznenih djela iz članka 139. stavka 2. Kaznenog zakona („Narodne Novine“ br. NN 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17. i 118/18. dalje u tekstu: KZ/11) i dr., odlučujući o žalbi optuženika, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Rijeci od 10. travnja 2026. br. K-287/2019, u sjednici vijeća održanoj 27. kolovoza 2026., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice zamjenika županijskog državnog odvjetnika Branka Čvrljka

presudio je

Odbija se žalba optuženog Senada Avdića kao neosnovana, te se potvrđuje prvostupajnska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Rijeci pod brojem K-287/2019 od 10. travnja 2026. optuženi Senad Avdić proglašen je krivim zbog tri kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca, time da je optuženom Senadu Avdiću primjenom članka 57. KZ/11 izrečena djelomična uvjetna osuda na način da se od kazne na koju je osuđen izvršava kazna u trajanju od osam mjeseci, a dio kazne u trajanju od osam mjeseci neće se izvršiti ako optuženik u roku od tri godine ne počinii novo kazneno djelo. Nadalje, na temelju odredbe članka 54. KZ/11 optuženiku se u izrečenu kaznu uračunava vrijeme uhićenja 10. veljače 2019. i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 11. veljače 2019. do 10. svibnja 2019.

2. Na temelju članka 69. stavka 1. KZ/11 optuženom Senadu Avdiću izrečena jesigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu. Ujedno je na temelju članka 69. stavka 2. KZ/11 određeno da će se sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu u neuvjetovanom dijelu kazne zatvora izvršavati u okviru zatvorskog sustava, a u uvjetovanom dijelu kazne zatvora izvan zatvorskog sustava u zdravstvenoj ustanovi uz nadzor nadležnog tijela za probaciju. Također, je na temelju članka 69. stavaka 3. i 4. KZ/11 određeno da sigurnosna mjera može trajati do prestanka razloga zbog kojih je izrečena, u slučaju opoziva uvjetne osude do

prestanka izvršenja kazne zatvora, a za vrijeme trajanja provjeravanja iz uvjetne osude do proteka roka provjeravanja, ali najdulje 3 godine.

3. Na temelju članka 148. stavka 1. te članka 145. stavka 2. točaka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11.-pročišćeni tekst, 91/12.- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26.-dalje u tekstu: ZKP/08) naloženo je optuženku Senadu Avdiću podmiriti trošak kaznenog postupka i to paušalnu svotu u iznosu od 300,00 eura te trošak psihijatrijskog vještačenja u iznosu od 631,12 eura u korist Državnog proračuna, u roku od petnaest dana.

4. Protiv te presude pravodobnu žalbu podnio je optuženi Senad Avdić po branitelju, Nikoli Fanuku odvjetniku iz Rijeke, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da drugostupanjski sud prihvati žalbu optuženika i istog oslobodi od optužbe za počinjenje predmetnih kaznenih djela, a podredno da preinači pobijanu presudu i izreče uvjetnu osudu optuženiku ili da vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

5. Na žalbu nije podnesen odgovor.

6. Temeljem članka 474. stavka 1. ZKP/08 spis je prije nego što je dostavljen sucu izvjestitelju dostavljen na uvid Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku.

7. Na javnu sjednicu je pristupio zamjenik županijskog državnog odvjetnika u Šibeniku Branko Čvrljak, dok nisu pristupili uredno izvješteni optuženik i branitelj optuženika, pa je na temelju članka 475. stavka 3. ZKP/08 odlučeno da će se sjednica vijeća održati u njihovoj odsutnosti.

8. Žalba nije osnovana.

9. Iako u uvodnom dijelu žalbe optuženik ističe da se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, tu žalbenu osnovu ne konkretizira i ne navodi koju postupovnu povredu nalazi ostvarenom, niti iz sadržaja žalbe proizlazi obrazloženje navedene žalbene osnove. Stoga je ovaj drugostupanjski sud pobijanu presudu ispitao slijedom zakonske obveze koja proizlazi iz članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08 i pritom nije utvrdio da bi bila počinjena neka od bitnih povreda odredaba kaznenog postupka na koju žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti.

10. Nadalje, nije u pravu optuženik niti kada se žali zbog povrede kaznenog zakona u prilog čemu tvrdi da su inkriminirani događaji posljedica poremećaja ličnosti i ovisnosti o alkoholu zbog čega inkriminiranih prilika, 28. studenog 2018. i 10. veljače 2019., optuženik nije mogao vladati svojim ponašanjem pa da nije kriv za počinjenje predmetnih kaznenih djela. Time optuženik zapravo upire na povredu kaznenog zakona iz članka 469. točke 2. ZKP/08, odnosno da postoje okolnosti koje ukazuju da je optuženik u vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela bio neubrojiv čime je isključena krivnja na strani optuženika da bi počinio terećena kaznena djela. Protivno žalbenim navodima, iz nalaza i mišljenja vještakinje psihijatrice Klementine Ružić proizlazi da je optuženik za vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela, dana 28.

studenog 2018. i 10. veljače 2019., bio smanjeno ubrojiv ali ne bitno. Dakle, optuženik je u vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela bio ubrojiv. Kako svijest o protupravnosti inkriminiranih kaznenih djela i nepostojanje ispričavajući razloga nisu dovedena u pitanje, a uzimajući u obzir način počinjenja predmetnih kaznenih djela iz koje proizlazi osnovan zaključak prvostupanjskog suda da je optuženik inkriminiranih prilika postupao s izravnom namjerom da oštećene Antonelu Jurišu i Kristijana Baruna uznemiri ili ustraši, pa je prema stajalištu ovog drugostupanjskog suda neosnovan žalbeni navod optuženika u kojem ističe da u konkretnom slučaju postoje okolnosti koje isključuju krivnju na strani optuženika.

10.1. Prema tome, žalba optuženika izjavljena iz žalbenog razloga povrede kaznenog zakona nije osnovana. Stoga je ovaj drugostupanjski sud pobijanu presudu ispitao slijedom zakonske obveze koja proizlazi iz članka 476. stavka 1. točke 2. ZKP/08 i pritom nije utvrdio da bi bila počinjena neka od povreda odredaba materijalnog prava na koju žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti.

11. Pobijajući valjanost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja po prvostupanjskom sudu, optuženik prvenstveno sa svoga subjektivnog stajališta preocjenjuje iskaze oštećenika i svoju obranu. Pored toga optuženik u žalbi tvrdi da inkriminirane riječi prijetnje nisu ozbiljne jer je u oba slučaja optuženik bio pod utjecajem alkohola, a u takvim situacijama osobe nisu sposobne u potpunosti vladati svojim ponašanjem te su sklone izgovarati riječi koje ne misle i koje ne žele ostvariti.

11.1. Pravilno je prvostupanjski sud prihvatio iskaze oštećenika utvrđujući da su suglasni, da detaljno prepričavaju zbivanja u obje inkriminirane prigode te da u njima nema kontradikcija. Naime, iz suglasnih iskaza oštećenika proizlazi da je optuženik dana 28. studenog 2018., u prostoriji benzinske postaje u kojoj su oštećenici zaposleni, dok je bio u alkoholiziranom stanju, prvo udario šakom u glavu oštećenog Kristijana Baruna, a zatim mu više puta prijetio da će ga ubiti i zaklati, a potom je više puta prijetio oštećenoj Antoneli Juriši „da će je razbiti, prebiti i ubiti, da će na sve zaposlenike nožem“. Nakon toga, da je dana 10. veljače 2019. došao na istu benzinsku postaju, u alkoholiziranom stanju, i prvo uputio riječi prijetnje oštećenoj Antoneli Juriši „da bi bila pogubljena da su ustaše na vlasti“, a potom da je „šuga, da joj jebe majku, da će je ubiti zaklati“, a koje riječi prijetnje od 28. studenog 2018. i 10. veljače 2019. su izazvale uznemirenost i osjećaj straha kod oštećenika. Naprijed navedene iskaze oštećenika djelomično potvrđuje snimka nadzorne kamere iz koje proizlazi da je inkriminiranih prilika optuženik bio na benzinskoj postaji, dok iz zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu proizlazi da je optuženik u oba navrata imao koncentraciju alkohola 1,30 g/kg. Suviše toga iskaz oštećene Antonele Juriše potvrđuje i povijest bolesti Doma zdravlja Primorsko-goranske županije od 15. veljače 2019. iz kojeg proizlazi da je oštećenoj Antoneli Juriši dijagnosticirana srednje teška depresivna epizoda, da nakon što je unatrag dva mjeseca bila izložena verbalnim napadajima i prijetnjama od strane poznate osobe na radnom mjestu da je od tada tjeskobna, bezvoljna, u strahu da će ta osoba naškoditi njoj i djeci te da je s poteškoćama usnivanja i održavanja sna. Prema tome, pravilno prvostupanjski sud ne prihvaća obranu optuženika u kojoj negira počinjenje predmetnih kaznenih djela.

11.2. Dakle, u situacijama kada optuženik u više navrata dolazi oštećenicima na radno mjesto, u alkoholiziranom stanju i pri tome im više puta upućuje inkriminirane riječi prijetnje, tada suprotno stajalištu žalitelja, izrečene riječi su u svemu podobne da

na strani oštećenika izazovu strah i bojazan za vlastiti život, što se uostalom i dogodilo budući da su oštećenici istoga dana, nakon oba inkriminirana događaja, i podnijeli kaznenu prijavu za kaznena djela prijetnje. U tako opisanim ponašanjima optuženika, po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, ostvarila su se sva bitna obilježja triju kaznenih djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. u vezi sa člankom 51. KZ/11.

11.3. Slijedom svega iznesenog, nije osnovana žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

12. Žaleći se zbog odluke o kazni optuženik u žalbi ističe da je nepravomoćno osuđen za dva kaznena djela prijetnje koja su počinjena nakon predmetnih kaznenih djela, pa da prvostupanjski sud tu činjenicu nije trebao cijeliti otegotnom, već da je trebao olakotnim cijeliti njegovu raniju kaznenu neosuđivanost za ista ili istovrsna kaznena djela, protek vremena od inkriminiranih događaja do izricanja pobijane presude, činjenicu da više ne susreće oštećenike, da cijelo vrijeme aktivno sudjeluje u predmetnom kaznenom postupku te da je izrazio žaljenje „što je uopće došlo do određenog neprimjerenog ponašanja“. Pri tome ističe da mu je dijagnosticiran poremećaj ličnosti i ovisnost o alkoholu, a koje dijagnoze su utjecale na njegovo ponašanje u vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela. Zbog svega navedenog optuženik predlaže da mu se izreče uvjetna osuda.

12.1. Naime, pri izboru vrste i mjere kazne pravilno je sud prvog stupnja optuženiku olakotnim cijelio smanjenu ubroјivost (ne bitnu), dok je od otegotnih okolnosti uzeo u obzir upornost u činjenju kaznenih djela, brojnost izrečenih prijetnji, fizički napad na oštećenog Kristijana Baruna, posljedice po zdravlje oštećene Antonele Juriše te činjenicu da je tijekom trajanja ovog kaznenog postupka osuđen za još dva kaznena djela prijetnje. Pri tome, je prvostupanjski sud, a kako to pravilno optuženik u žalbi ističe, propustio olakotnim cijeliti njegov prijašnji život, odnosno da nije bio kazneno osuđivan u inkriminirano vrijeme i protek vremena od počinjenja inkriminiranih kaznenih djela. Međutim, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, navedeni propusti prvostupanjskog suda ne dovodi u pitanje vrstu i visinu izrečene kazne imenovanom optuženom.

12.2. I po stajalištu ovog drugostupanjskog suda, a kako je to osnovano utvrdio i prvostupanjski sud, osuđivanost optuženika nakon inkriminiranog događaja zbog istih kaznenih djela ukazuje na njegovu sklonost kriminalnom ponašanju i počinjenju ovakvih kaznenih djela. Stoga, s obzirom da je optuženik iskazao veliku količinu kriminalne volje, upornosti i odlučnosti za počinjenje kaznenih djela protiv osobne slobode te imajući u vidu vrstu i težinu kaznenih djela za koje je osuđen, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, izložene su okolnosti takve naravi i značaja da opravdavaju utvrđene kazne za kazneno djelo prijetnje počinjenog na štetu oštećene Antonele Juriše u trajanju od šest mjeseci (počinjenog 28. studenog 2018.), za kazneno djelo prijetnje počinjenog na štetu oštećenog Kristijana Baruna u trajanju od sedam mjeseci i kazneno djelo prijetnje počinjenog na štetu oštećene Antonele Juriše u trajanju od deset mjeseci (počinjenog 10. veljače 2019.), a potom i izricanje jedinstvene kazne zatvora u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca. Zatim je optuženom Senadu Avdiću primjenom članka 57. KZ/11 izrečena djelomična uvjetna osuda s time da se od kazne na koju je osuđen izvršava kazna u trajanju od osam mjeseci, a dio kazne u trajanju od osam mjeseci neće se izvršiti ako optuženik u roku od tri godine ne počini novo kazneno djelo te ukoliko bude poštivao izrečenu sigurnosnu mjeru obveznog liječenja

od ovisnosti o alkoholu. Tako izrečenom kaznenopravnom sankcijom ostvarit će se svrha kažnjavanja u smislu specijalne prevencije, odnosno da se optuženik suzdrži od činjenja kaznenih djela. Izrečena kaznenopravna sankcija sadrži i društvenu osudu za zlo koje je isti počinjenjem ovih kaznenih djela prouzročio, a njome će se istovremeno jačati povjerenje građana u pravni poredak koji je utemeljen na vladavini prava.

13. Što se tiče istaknutih okolnosti na strani optuženika koje se navode u žalbi, za naglasiti je da je prvostupanjski sud, na temelju okolnosti da je u vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela optuženik bio smanjeno ubrojav zbog poremećaja ličnosti i utjecaja alkohola cijenio pri utvrđivanju olakotnih okolnosti, dok u odnosu na žalbeni prigovor da prvostupanjski sud optuženiku nije olakotnim cijenio kajanje treba kazati da optuženik nije priznao počinjenje predmetnih kaznenih djela, pa se kajanje koje je verbalizirao ne može smatrati iskrenim i kritičnim odnosom prema počinjenim kaznenim djelima, pa ne mogu utjecati ni na kaznenopravnu sankciju koja je izrečena u odnosu na predmetna kaznena djela. U odnosu na žalbeni navod optuženika da više ne susreće oštećenike treba kazati da ta okolnost nema utjecaja na vrstu i visinu izrečene kaznenopravne sankcije.

14. Ispitujući pobijanu presudu u smislu članka 478. ZKP/08, ovaj drugostupanjski sud, smatra da je sud prvog stupnja opravdano optuženiku izrekao sigurnosnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu. To iz razloga što je vještakinja psihijatrica Klementina Ružić mišljenja da je optuženik inkriminirana kaznena djela počinio pod utjecajem alkohola te da zbog ovisnosti o alkoholu postoji opasnost da bi optuženik u budućnosti mogao počiniti teže kazneno djelo.

15. Zbog svega navedenog, kako žalba optuženog nije osnovana, to je valjalo, temeljem članka 482. ZKP/08, odbiti žalbu i odlučiti kao u izreci ove drugostupanjske presude.

U Šibeniku, 27. kolovoza 2026. godine

Predsjednica vijeća

Nives Nikolac

Broj zapisa: **9-3088c-74c23**

Kontrolni broj: **0e97c-64517-b78f7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.